

PRÍSPEVOK K METÓDE URČENIA POTENCIÁLOV ZO SINGULÁRIT JOSTOVÝCH FUNKCIÍ

JÁN WEISS, Bratislava

ÚVOD

Nedávno v prácach [2] a [3] sa vyšetroval vzťah medzi singularitami Jostových funkcií a potenciálmi. Namiesto štandardného postupu, opierajúceho sa o použitie Gelfandovej — Levitanovej rovnice [1], skúmal sa tento vzťah priamo tak, že sa zvolili určitý výraz pre Jostovu funkciu s jednoduchoými analytickými vlastnosťami v komplexnej rovine impulzu k . Pre neznáme funkcie vystupujúce v tomto výraze odvodili sa systém nelineárnych diferenciálnych rovníc, na ktorý sa použili bežné metódy. Jeho riešenie sa previedlo na riešenie systému lineárnych nehomogénnych rovníc v tom prípade, ak Jostova funkcia má N pólov na kladnej časti imaginárnej osi, a na riešenie nehomogénnej lineárnej integrálnej rovnice, ak táto funkcia má nespojitost pozdĺž rezu na kladnej časti imaginárnej osi v komplexnej rovine impulzu k . Ukazuje sa však, že tento postup je dosť zdĺhavý už v prípade vln s, p a d .

V tejto práci predkladá sa iný — jednoduchší — spôsob riešenia, ktorý sa môže osvedčiť, ako sa nazdávame, pri riešení tohto problému aj pre vyššie parciálne vlny. Podstata našej metódy spočíva v nasledujúcom: Ako východiskový tvar Jostovej funkcie berie sa taký tvar, ktorému nezodpovedá pól v bode $k = 0$, ale jeden, resp. dva póly prvého rádu na kladnej časti imaginárnej osi v blízkosti počiatku (samozrejme okrem ďalších singularít na tejto osi). Príslušné diferenciálne rovnice sa riešia spôsobom odlišným od [2] a [3]. Pritom však dochádzame k uvedeným lineárnym rovniciam. V nich sa potom tento pól, resp. dvojica pólov, posúva do počiatku, čím dostávame výsledky pre Jostovu funkciu, ktorá sa vyznačuje pólom prvého, resp. druhého rádu v bode $k = 0$.

Práca je rozdelená na tri časti. V prvej sa odvodzuje riešenie, keď Jostova funkcia je regulárna v počiatku v komplexnej rovine impulzu, v druhej a tretej časti získavajú sa riešenia v prípade, keď Jostova funkcia má pól prvého, resp. druhého rádu.

I. JOSTOVA FUNKCIA REGULÁRNA V POČIATKU

V práci [2] riešenie Schrödingerovej rovnice

$$f''(k, r) + k^2 f(k, r) = u(r) f(k, r) \quad (1.1)$$

po zavedení funkcie

$$g(k, r) = 1 + 2 \sum_{j=1}^N \frac{\alpha_j(r)}{2ik + k_j}, \quad (1.2)$$

ktorá súvisí s Jostovou funkciou vzťahom $g(k, r) = f(k, r) e^{ikr}$, redukuje sa na riešenie systému (rov. (5) a (6) v [2])

$$\alpha_j'' + k_j \alpha_j' - u \alpha_j = 0, \quad (1.3)$$

$$2 \sum_{j=1}^N \alpha_j'' + u = 0. \quad (1.4)$$

Pri riešení rovníc (1.3) a (1.4) na rozdiel od [2] postupujeme takto: Zavedme si namiesto funkcie $g(k, r)$ funkciu

$$h(k, r) = e^{2ikr} g(-k, r), \quad (1.5)$$

pre ktorú platí rovnica

$$h''(k, r) - 2ikh'(k, r) = u(r) h(k, r). \quad (1.6)$$

Keď v tejto rovnici dosadíme postupne za $-2ik$ konštanty k_j , dostaneme systém rovníc zhodný so systémom (1.3). Musí teda platiť

$$h\left(\frac{1}{2} - ik_j, r\right) = \frac{1}{c_j k_j} \alpha_j(r), \quad (1.7)$$

kde c_j je ľubovoľná konštantá.

S ohľadom na (1.2), (1.5) a (1.7) riešenie (1.3) má tvar

$$\alpha_j(r) = k_j c_j e^{-k_j r} \left(1 + 2 \sum_{i=1}^N \frac{\alpha_i(r)}{k_j + k_i} \right)$$

v súhlase s výsledkom (10) v [2].

II. JOSTOVA FUNKCIA S PÓLOM PRVÉHO RÁDU V POČIATKU

V tomto prípade, keď Jostova funkcia má v počiatku pól prvého rádu, treba, ako je ukázané v [3], riešiť systém rovníc [označený tam (D1) a (D2)]

$$\alpha_0'' + 2(\alpha_0' + \sum_{i=1}^N \alpha_i) \alpha_0 = 0, \quad (2.1)$$

$$\alpha_j'' + k_j \alpha_j' + 2(\alpha_0' + \sum_{i=1}^N \alpha_i) \alpha_j = 0. \quad (2.2)$$

Riešime však systém podobný uvedenému:

$$\alpha_0'' + k_0 \alpha_0' + 2(\alpha_0' + \sum_{i=1}^N \alpha_i) \alpha_0 = 0, \quad (2.3)$$

$$\alpha_j'' + k_j \alpha_j' + 2(\alpha_0' + \sum_{i=1}^N \alpha_i) \alpha_j = 0. \quad (2.4)$$

Riešenie systému (2.1) a (2.2) dostaneme z riešenia systému (2.3) a (2.4), keď v tomto riešení urobíme limitný prechod $\kappa_0 \rightarrow 0$.

Aplikujúc riešenie z časti I. (teraz pre $i = 0, 1, 2, \dots, N$), možno písať

$$\alpha_0(r) = \kappa_0 c_0 e^{-\kappa_0 r} \left(1 + 2 \sum_{j=1}^N \frac{\alpha_j(r)}{\kappa_0 + \kappa_j} + \frac{\alpha_0(r)}{\kappa_0} \right), \quad (2.5)$$

$$\alpha_j(r) = \kappa_j c_j e^{-\kappa_j r} \left(1 + 2 \sum_{i=1}^N \frac{\alpha_i(r)}{\kappa_j + \kappa_i} + \frac{2\alpha_0(r)}{\kappa_j + \kappa_0} \right). \quad (2.6)$$

Keď vo výraze (2.6) položíme bezprostredne $\kappa_0 = 0$, dostaneme riešenie (D5) v [3]:

$$\alpha_j(r) = \kappa_j c_j e^{-\kappa_j r} \left(1 + 2 \sum_{i=1}^N \frac{\alpha_i(r)}{\kappa_j + \kappa_i} + \frac{2\alpha_0(r)}{\kappa_j} \right).$$

Aby výraz (2.5) pre α_0 nepredstavoval triviálne riešenie ($\alpha_0(r) \equiv 0$), musíme c_0 vhodne voliť. Treba poznamenať, že c_0 môže, pochopiteľne, závisieť od κ_0 , avšak s ohľadom na limitný prechod $\kappa_0 \rightarrow 0$ môžeme sa vo výraze pre c_0 obmedziť na veľčiny len lineárne v κ_0 . Je zrejmé, že pre $\kappa_0 \rightarrow 0$ musí $c_0 \rightarrow 1$, lebo ináč by nepatilo $\alpha_0(r) \neq 0$. Volíme preto

$$c_0 = 1 - \kappa_0 r_0. \quad (2.7)$$

kde r_0 je ľubovoľná konštanta. Keď (2.7) dosadíme do (2.5) a vykonáme limitný prechod $\kappa_0 \rightarrow 0$, dostaneme výsledok zhodný s (D4) v práci [3], t. j.:

$$\alpha_0(r) = \frac{1}{r + r_0} \left(1 + 2 \sum_{i=1}^N \frac{\alpha_i(r)}{\kappa_i} \right).$$

III. JOSTOVA FUNKCIA S PÓLOM DRUHÉHO RÁDU V POČÍATKU

Ide tu teraz o riešenie nasledujúceho systému rovníc [v [3] rov. (D6), (D7) a (D8)]:

$$\beta^r + 2(\alpha'_0 + \sum_{i=1}^N \alpha'_i) \beta = 0, \quad (3.1)$$

$$\alpha'_0 - 2\beta^r + 2(\alpha'_0 + \sum_{i=1}^N \alpha'_i) \alpha_0 = 0, \quad (3.2)$$

$$\alpha'_j + \kappa_j \alpha'_j + 2(\alpha'_0 + \sum_{i=1}^N \alpha'_i) \alpha_j = 0. \quad (3.3)$$

Budeme vychádzať zo systému rovníc

$$\alpha'_j + \kappa_j \alpha'_j + 2(a'_1 + a'_2 + \sum_{i=1}^N \alpha'_i) \alpha_j = 0, \quad (3.4)$$

$$a''_1 + \omega_1 a'_1 + 2(a'_1 + a'_2 + \sum_{i=1}^N \alpha'_i) a_1 = 0, \quad (3.5)$$

$$a''_2 + \omega_2 a'_2 + 2(a'_1 + a'_2 + \sum_{i=1}^N \alpha'_i) a_2 = 0, \quad (3.6)$$

z ktorého možno dostať predchádzajúci systém, ak dosadíme

$$a_1(r) + a_2(r) = \alpha_0(r), \quad (3.7)$$

$$-\Delta \omega a_2(r) = \beta(r), \quad (3.8)$$

kde $2\Delta\omega = \omega_2 - \omega_1$ a požadujeme, aby $\omega_1 = \omega \rightarrow 0$ a $\Delta\omega \rightarrow 0$. Rovnice (3.4) majú vzhľadom na uvedené podmienky riešenie

$$\alpha_j(r) = \kappa_j c_j e^{-\kappa_j r} \left(1 + 2 \sum_{i=1}^N \frac{\alpha_i(r)}{\kappa_j + \kappa_i} + 2 \frac{\alpha_0(r)}{\kappa_j} + 4 \frac{\beta(r)}{\kappa_j^2} \right). \quad (3.9)$$

Riešenia ostávajúceho dvoch rovníc

$$a_1(r) = \omega_1 d_1 e^{-\omega_1 r} \left(1 + 2 \sum_{i=1}^N \frac{\alpha_i(r)}{\omega_1 + \kappa_i} + \frac{a_1(r)}{\omega_1} + 2 \frac{a_2(r)}{\omega_1 + \omega_2} \right),$$

$$a_2(r) = \omega_2 d_2 e^{-\omega_2 r} \left(1 + 2 \sum_{i=1}^N \frac{\alpha_i(r)}{\omega_2 + \kappa_i} + 2 \frac{a_1(r)}{\omega_1 + \omega_2} + \frac{a_2(r)}{\omega_2} \right),$$

napíšeme v tvare

$$a_1(r) = \frac{1}{a(r)} \left[\omega_1 \Pi_1(r) \xi_1(r) - \omega_1 \Pi_1(r) \xi_1(r) \xi_2(r) + \frac{2\omega_1 \omega_2}{\omega_1 + \omega_2} \Pi_2(r) \xi_1(r) \xi_2(r) \right], \quad (3.10)$$

$$a_2(r) = \frac{1}{a(r)} \left[\omega_2 \Pi_2(r) \xi_2(r) - \omega_2 \Pi_2(r) \xi_1(r) \xi_2(r) + \frac{2\omega_1 \omega_2}{\omega_1 + \omega_2} \Pi_1(r) \xi_1(r) \xi_2(r) \right], \quad (3.11)$$

kde

$$a(r) = 1 - \xi_1(r) - \xi_2(r) + \left(\frac{\omega_1 - \omega_2}{\omega_1 + \omega_2} \right)^2 \xi_1(r) \xi_2(r),$$

$$\Pi_1(r) = 1 + 2 \sum_{i=1}^N \frac{\alpha_i(r)}{\omega_1 + \kappa_i}, \quad \Pi_2(r) = 1 + 2 \sum_{i=1}^N \frac{\alpha_i(r)}{\omega_2 + \kappa_i},$$

$$\xi_1(r) = d_1 e^{-\omega_1 r}, \quad \xi_2(r) = d_2 e^{-\omega_2 r},$$

prícom d_1 a d_2 sú ľubovoľné konštanty. Aby sme dostali pre $\alpha_0(r)$ a $\beta(r)$ nenulové riešenie, treba d_1 a d_2 voliť takto:

$$d_1 = A + \frac{B}{\Delta\omega}, \quad d_2 = A - \frac{B}{\Delta\omega}. \quad (3.12)$$

Namiesto konštánt A a B v (3.12) je účelné zaviesť iné konštanty r_0 a σ vzťahmi

$$A = \omega r_0 (1 - \omega^2 \sigma) e^{-\omega r_0}, \quad B = \omega e^{-\omega r_0}. \quad (3.13)$$

Уроčet menovateľa v (3,10) a (3,11) vedie k výsledku

$$a(r) = \frac{1}{3} \omega^3 (r + r_0)^3 + s \omega^3, \quad (3,14)$$

kde $s = 2r_0 \sigma$.

Pre $\alpha_0(r)$ a $\beta(r)$ na základe (3,7), (3,8), (3,10), (3,11), (3,12), (3,13) a (3,14) pomocou limitného prechodu $\omega \rightarrow 0$ a $\Delta \omega \rightarrow 0$, pri ktorom par.

$$P_1(r) - P_2(r) = 4\Delta\omega \sum_{i=1}^N \frac{\alpha_i(r)}{(\omega + \kappa_i)^2},$$

plný výsledky v zhode s riešeniami (D9) a (D13) v [3]

$$\beta(r) = \frac{\alpha_0(r)}{r + r_0},$$

$$\alpha_0(r) = \frac{3(r + r_0)^3}{(r + r_0)^3 + 3s} \left(1 + 2 \sum_{i=1}^N \frac{\alpha_i(r)}{\kappa_i} + \frac{4}{r + r_0} \sum_{i=1}^N \frac{\alpha_i(r)}{\kappa_i^2} \right).$$

V tejto práci zaoberali sme sa iba prípadom, keď jedinými singularitami sú póly. Je však zrejme, že problém, pri ktorom vystupuje nespojitosť Jostovej funkcie pozdĺž rezu, vyšetřoval by sa už ľahko analogicky.

Záverom považujem za miľú povinnosť poďakovať sa dr. Milanovi Petrášovi, C. Sc., za pracovnú námet a s ním súvisiace hodnotné rozhovory.

ЛИТЕРАТУРА

- [1] Гельфанд И. М., Левитан Б. М., Известия АН СССР (серия математ.) 15 (1951), 309,
- [2] Petráš M., Czech. J. Phys. B 12 (1962), 87.
- [3] Petráš M., Matematicko-fyzikální časopis SAV 12 (1962), 136.

Došlo 30. V. 1962.

Katedra fyziky Strojnickej fakulty Slovenskej vysokej školy-technickej v Bratislave

К МЕТОДУ ОПРЕДЕЛЕНИЯ ПОТЕНЦИАЛОВ ИЗ ОСОБЕННОСТЕЙ ФУНКЦИИ ЙОСТА

Ян Вайс

Резюме

Дан более простой способ решения уравнений определяющих функции Йоста, чем в работах [2] и [3], в которых изучались потенциалы принадлежащие данным особенностям функции Йоста в такой форме, которой соответствует один или два полюса первого порядка в непосредственной близости от начала координат (естественно, кроме дальнейших особенностей на этой оси). Чтобы получить выражения для функции Йоста обладающей полюсом первого или второго порядка в точке $k = 0$, этот полюс или пара полюсов потом смещаются в начало координат в системе линейных неоднородных уравнений, которая вытекает из решения соответствующих нелинейных дифференциальных уравнений.

В первой части статьи производится расчет решения, когда функция Йоста регулярна в начале координат в комплексной плоскости импульса, в второй и третьей частях получаются решения в случаях, когда функция Йоста имеет полюс первого или второго порядка.

CONTRIBUTION TO THE METHOD OF DETERMINATION OF POTENTIALS FROM THE SINGULARITIES OF JOST FUNCTIONS

Jan Weiss

Summary

This paper gives a simpler method of solving the equations determining Jost functions than that in papers [2] and [3] in which potentials belonging to given singularities of Jost functions for angular momenta $l = 0, 1, 2$ were investigated. At first, the Jost function is chosen in such form to which one pole or two poles of the first order on the positive part of the imaginary axis near the origin correspond (besides farther singularities on this axis, of course). In order to obtain results for the Jost function with the pole of the first or second order at the point $k = 0$, this pole or the pair of poles is then shifted to the origin in the system of linear nonhomogeneous equations which follows from the solution of the appropriate nonlinear differential equations.

In the first part of this paper the solution with the Jost function being regular in the origin in the complex plane of the impulse has been derived; in the second and third parts solutions in the cases, when the Jost function has the pole of the first or second order are obtained.